

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB2

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB2", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2002 , s. 1a.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb2-txt-shoot-id527d979d-1c74-4d36-85ca-991ee976140f.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 20

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Fredags-Prædiken

[a] Bøn. Herre Jesus Christus, der er saa Meget, som vil holde os tilbage og drage os til sig; hver har Sit, og dog alle Meget. Men Du er jo den evig Stærkeste! Saa drag Du os end stærkere til Dig. Vi kalde Dig vor Forløser, fordi Du kom til Verden at løse alle Baand, de uværdige Bekymrings, som vi selv paalægge os, at bryde Syndens tunge Lænker. Vi kalde Dig Frelser, at Du saaledes vil frelse os forløste ud af alt dette. Thi dette var jo Guds Villie, som Du fuldkommede og gjorde mulig, vor Helliggjørelse. Derfor steeg Du ned til Jordens lave Egne, og derfor steeg Du atter op i Høiheden for derfra at drage os til Dig

Joh: 12, 32

Og jeg, naar jeg bliver ophøiet fra Jorden vil jeg drage Alle til mig.

Naar et Skib skal løbe ud, kastes der først en Ende ud, med den roer en Bod iforveien og fastgjør – saa drages Skibet. Naar et Mskliv skal begyndes og fortsættes uden altfor meget at blive hængende i det Timelige, da maa der ogsaa kastes en Ende ud. Dertil kan en elsket Afdød være tjenlig. Men fremfor Alt er Christus saaledes det fra Evigheden og til Evigheden Dragende.^c

Han er ophøiet – det maa han være for at drage – ophøiet hos Faderen^d

og Han drager til sig.

I denne Time er han vel ligesom Jorden nærmere, tilstede ved Alteret, men der er han jo ogsaa kun for at drage.

Ja, drag Du os ganske til Dig

Lad Tankerne o: s: v: (det er af en gl Psalme)

Der er saa meget, som holder igjen og holder tilbage

[b] O, forunderligt, Solen gaaer op og gaaer ned, som sædvanligt, saaledes gaaer Alt sin sædvanlige Gang: Han sees ikke synligt, og dog drager han – ja at I ere her samlede, beviser det jo; Han haver draget Eder hid, men som der bedes af en Troende forøg mig Troen, saaledes bede I, de Dragene, at Han vil drage Eder ganske til sig.

c Du er stillet mell. hans Lidelse og hans Høihed, saaledes drager han Dig, fra Høiheden, medens Lidelsen skyder til. Og Ham kunde Du jo ikke, som Du ønsker en Afdød maaskee, ønske tilbage – tilbage til Lidelse og Korsfæstelse; thi saaledes maatte det gjentages, hvis [han] atter kom her i Timeligheden.

d Dog er Han ikke i Høiheden ligegyldigell. uvirksom, han er altid rede til at fremtræde for os med uudsigelige Sukke; han sidder heller ikke ned, thi naar Faren er stor reiser han sig op, som Stephanus saae ham.

(udføres) drag Du os derfor.

#